

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 10. novembra 2005 *

Vo veci C-29/04,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná
28. januára 2004,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: K. Wiedner, splnomocnený
zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Rakúskej republike, v zastúpení: M. Fruhmann, splnomocnený zástupca,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann (spravodajca), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts a M. Ilešič,

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 21. apríla 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Komisia Európskych spoločenstiev vo svojej žalobe navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Rakúska republika si tým, že zmluva o zneškodňovaní odpadu mesta Mödling bola uzavretá bez dodržania pravidiel postupu a oznamovania podľa článku 8 a článku 11 ods. 1 v spojení s článkom 15 ods. 2 smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 322), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.

Právny rámec

2 Článok 1 smernice 92/50 stanovuje:

„a) *verejné zmluvy na poskytnutie služieb* sú odplatné zmluvy uzavreté písomne medzi poskytovateľom služieb a obstarávateľom [verejným obstarávateľom — *neoficiálny preklad*];...

...

b) *obstarávatelia* [verejní obstarávatelia — *neoficiálny preklad*] sú štátne, regionálne alebo miestne orgány [štát, územné samosprávne celky — *neoficiálny preklad*], verejnoprávne inštitúcie, združenia tvorené jedným alebo viacerými takýmito orgánmi [územnými samosprávnymi celkami — *neoficiálny preklad*] alebo verejnoprávnymi inštitúciami;

...

c) *poskytovateľ služieb* je fyzická alebo právnická osoba, vrátane verejnoprávnej inštitúcie, ktorá poskytuje služby;...

d) *otvorená súťaž* je taký vnútroštátny postup, v ktorom môžu predložiť ponuku všetci dotknutí poskytovatelia služieb;

- e) *užšia súťaž* je taký vnútroštátny postup, v ktorom môžu ponuku predložiť iba tí poskytovatelia služieb, ktorých vyzval obstarávateľ [verejný obstarávateľ — *neoficiálny preklad*];
- f) *rokovacie konanie* je taký vnútroštátny postup, v ktorom obstarávateľ [verejný obstarávateľ — *neoficiálny preklad*] rokuje o ponukách poskytovateľov služieb podľa vlastného výberu a o podmienkach objednávky s jedným alebo viacerými z nich;

...“

3 Článok 8 smernice stanovuje:

„Zmluvy, ktorých predmetom sú služby uvedené v prílohe I A, sa uzatvárajú v súlade s ustanoveniami kapitol III až VI.“

4 Článok 11 ods. 1 tej istej smernice stanovuje:

„Pri verejnom obstarávaní služieb budú obstarávatelia [verejní obstarávatelia — *neoficiálny preklad*] používať postupy uvedené v článku 1 písm. d), e) a f), prispôbené účelu tejto smernice.“

5 Podľa článku 15 ods. 2 smernice 92/50:

„Obstarávatelia [verejní obstarávatelia — *neoficiálny preklad*], ktorí chcú vyhlásiť verejné obstarávanie na práce metódou verejnej súťaže alebo užšej súťaže, alebo — za podmienok uvedených v článku 11 — rokovacieho konania, uverejnia svoj úmysel prostredníctvom oznamu.“

Skutkové okolnosti a konanie pred podaním žaloby

- 6 Dňa 21. mája 1999 mesto Mödling na schôdzi mestského zastupiteľstva rozhodlo o vytvorení právne nezávislého subjektu na plnenie povinností, ktoré mu vyplývajú zo zákona krajiny Dolné Rakúsko o nakladaní s odpadom (Niederösterreichisches Abfallwirtschaftsgesetz) z roku 1992 (LGB1. 8240), najmä na poskytovanie služieb v oblasti ekologického nakladania s odpadom a na realizáciu s tým súvisiacich obchodných činností, predovšetkým v oblasti zneškodňovania odpadu.
- 7 Následne bola 16. júna 1999 zostavená zakladateľská listina o založení spoločnosti Stadtgemeinde Mödling AbfallwirtschaftsgmbH (ďalej len „spoločnosť Abfall“), ktorej jediným vlastníkom bolo mesto Mödling. Dňa 25. júna 1999 mestské zastupiteľstvo v Mödlingu rozhodlo, že spoločnosti Abfall udelí výhradné poverenie nakladať s odpadom na území mesta.
- 8 Dňa 15. septembra 1999 mesto Mödling zmluvou uzavretou na dobu neurčitú, ktorá nadobudla účinnosť spätne od 1. júla 1999, udelilo spoločnosti Abfall výhradné poverenie na zber a spracovanie svojho odpadu. V zmluve sa uvádzala výška

odmeny, a síce suma stanovená za odpadkový kôš alebo kontajner, ktorú malo mesto Mödling zaplatiť spoločnosti Abfall.

- 9 Na schôdzi 1. októbra 1999 mestské zastupiteľstvo v Mödlingu rozhodlo o prevode 49 % svojho obchodného podielu v spoločnosti Abfall na spoločnosť Saubermacher Dienstleistungs-Aktiengesellschaft (ďalej len „spoločnosť Saubermacher“). Podľa dokumentu z tejto schôdze sa po rozhodnutí prijatom 25. júna 1999 konalo mnoho rozhovorov so zástupcami spoločností, ktoré sa zaujímali o vytvorenie konzorcia v oblasti činnosti spoločnosti Abfall, najmä so spoločnosťou Saubermacher.
- 10 Dňa 6. októbra 1999 bola zmenená zakladateľská listina spoločnosti Abfall s cieľom umožniť prijímanie väčšiny rozhodnutí valného zhromaždenia jednoduchou väčšinou a stanoviť uznávaniaschopnosť na 51 % základného imania. Tiež bolo rozhodnuté, že zastupovanie spoločnosti dovnútra i navonok budú až do vymenovania dvoch konateľov zabezpečovať najmenej dvaja spoločníci, ktorí budú mať spoločne podpisové právo.
- 11 Prevod spomínanej časti obchodného podielu sa uskutočnil 13. októbra 1999. Spoločnosť Abfall však začala skutočne vykonávať svoju činnosť až 1. decembra toho istého roku, t. j. v čase, keď už bola spoločnosť Saubermacher vlastníkom obchodného podielu v tejto spoločnosti.
- 12 V čase od 1. decembra 1999 do 31. marca 2000 spoločnosť Abfall vykonávala svoju činnosť výlučne pre mesto Mödling. Neskôr, po spustení prevádzky prekladacieho strediska, poskytovala plnenia aj tretím osobám, hlavne iným obciam v okrese.

- 13 Komisia po tom, čo vyzvala Rakúsku republiku, aby predniesla svoje pripomienky, vydala 2. apríla 2003 odôvodnené stanovisko, v ktorom poukázala na porušenie ustanovení smernice 92/50, ktoré spočívalo v tom, že mesto Mödling nevyhlásilo verejné obstarávanie na uzavretie predmetnej zmluvy o zneškodňovaní odpadu, hoci sa táto zmluva mala považovať za verejnú zmluvu na poskytnutie služieb v zmysle uvedenej smernice.
- 14 V odpovedi na uvedené odôvodnené stanovisko Rakúska republika tvrdila, že na uzavretie danej zmluvy so spoločnosťou Abfall sa nevzťahujú smernice z oblasti verejného obstarávania, keďže išlo o interný úkon medzi mestom Mödling a spoločnosťou Abfall.
- 15 Keďže Komisiu daná odpoveď neuspokojila, rozhodla sa podať túto žalobu.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

- 16 Komisia tvrdí, že keďže sú splnené podmienky na uplatnenie smernice 92/50, sú pravidlá postupu podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice a pravidlá oznamovania podľa článku 15 ods. 2 plne uplatniteľné.
- 17 Podľa Komisie v protiklade s tým, čo tvrdila rakúska vláda v rámci konania pred podaním žaloby, žiadna skutočnosť nepreukazuje existenciu vnútorného vzťahu

medzi mestom Mödling a spoločnosťou Abfall. V tejto súvislosti sa Komisia odvoláva na rozsudok z 18. novembra 1999, Teckal (C-107/98, Zb. s. I-8121, bod 50), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že vyhlásenie verejného obstarávania nie je povinné, ak verejný orgán, ktorý je verejným obstarávateľom, má nad daným subjektom, ktorý z právneho hľadiska nie je tou istou osobou ako verejný obstarávateľ, obdobnú kontrolu ako nad vlastnými organizačnými útvarmi a zároveň tento subjekt vykonáva podstatnú časť svojej činnosti s verejným orgánom alebo verejnými orgánmi, ktoré ho vlastní.

- 18 Komisia tvrdí, že hoci sa uvedený rozsudok týkal článku 1 písm. a) smernice Rady 93/36/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania dodania tovaru (Ú. v. ES L 199, s. 1; Mim. vyd. 06/002, s. 110), postoj, ktorý tu Súdny dvor zaujal, sa dá premietnuť na všetky smernice Spoločenstva z oblasti verejného obstarávania. Komisia sa na už citovaný rozsudok Teckal odvoláva s cieľom podprieť svoje tvrdenie, že smernice o verejnom obstarávaní sa neuplatnia len vtedy, ak má obstarávateľ nad úspešným uchádzačom neobmedzenú kontrolu. Ak má nejaká súkromná spoločnosť obchodný podiel v spoločnosti, ktorá je úspešným uchádzačom, treba sa podľa Komisie domnievať, že obstarávateľ nemôže mať nad touto spoločnosťou „obdobnú kontrolu ako nad vlastnými organizačnými útvarmi“ v zmysle uvedeného rozsudku. Stačí menšinový podiel súkromnej spoločnosti a existencia interného úkonu je vylúčená.
- 19 Navyše Komisia upozorňuje, že v predmetnom prípade menšinová účasť spoločnosti Saubermacher znamená, že táto spoločnosť má právo veta a právomoc vymenovať jedného z dvoch konateľov, ktorí majú rovnaké práva, čo vylučuje, aby mesto Mödling mohlo mať nad spoločnosťou Abfall obdobnú kontrolu ako nad svojimi organizačnými útvarmi.
- 20 Na svoju obranu rakúska vláda v prvom rade namieta neprípustnosť žaloby Komisie.

- 21 Tvrdí, že založenie spoločnosti Abfall, uzavretie zmluvy o zneškodňovaní odpadu, a prevod podielu predstavujú tri rôzne úkony, ktoré nemali byť preskúmané na pozadí smernice 92/50, ale priamo vo vzťahu k ustanoveniam zmluvy ES. Porušenie tejto smernice by teda prichádzalo do úvahy iba za predpokladu, že by sa o týchto úkonoch rozhodlo s cieľom obísť uplatnenie smernice 92/50, alebo že by predmetný prevod obchodného podielu mohol viesť k úkonu, na ktorý sa vzťahujú predpisy z oblasti verejného obstarávania.
- 22 V rámci konania o nesplnenie povinnosti však Komisia neformulovala žiadnu pripomienku na základe týchto predpokladov. V rámci konania pred podaním žaloby ani v žalobe nevymedzila predmet sporu a takisto nepreukázala, že by predmetná zmluva bola uzavretá v rozpore so smernicou 92/50, ani neuviedla dôvody, pre ktoré sa domnieva, že existencia interného úkonu je v predmetnej veci rozhodujúca.
- 23 Po druhé, pokiaľ ide o vec samú, rakúska vláda vytyká Komisii ignorovanie skutočnosti, že v čase uzavretia zmluvy o zneškodňovaní odpadu so spoločnosťou Abfall bol obchodný podiel mesta Mödling v tejto spoločnosti 100 %. Keďže teda išlo o interný úkon, vyhlásenie verejného obstarávania sa nevyžadovalo.
- 24 Uvedená vláda je navyše toho názoru, že slovné spojenie „obdobná kontrola, akú má nad svojimi organizačnými útvarmi“, v zmysle už citovaného rozsudku Teckal neimplikuje rovnakú kontrolu, ale kontrolu porovnateľnú. Mesto Mödling si dokonca aj po prevode 49 % obchodného podielu v spoločnosti Abfall takúto kontrolu zachovalo.

Posúdenie Súdnym dvorom

O prípustnosti

- 25 Podľa ustálenej judikatúry je účelom konania pred podaním žaloby dať členskému štátu príležitosť, aby jednak splnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Spoločenstva, jednak aby sa mohol účinne brániť proti výhradám vzneseným Komisiou (pozri najmä rozsudky z 10. mája 2001, Komisia/Holandsko, C-152/98, Zb. s. I-3463, bod 23, a z 15. januára 2002, Komisia/Taliansko, C-439/99, Zb. s. I-305, bod 10).
- 26 Z toho po prvé vyplýva, že predmet žaloby podanej podľa článku 226 ES je vymedzený konaním pred podaním žaloby, upraveným v uvedenom ustanovení. Z toho dôvodu sa žaloba musí zakladať na rovnakých výhradách ako odôvodnené stanovisko. Ak teda výhrada nebola uvedená v odôvodnenom stanovisku, nie je prípustná v štádiu konania na Súdnom dvore (pozri najmä rozsudok Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 11).
- 27 Po druhé odôvodnené stanovisko musí obsahovať koherentný a podrobný výklad dôvodov, ktoré viedli Komisiu k presvedčeniu, že si dotknutý členský štát nesplnil niektorú z povinností, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy (pozri najmä rozsudky zo 4. decembra 1997, Komisia/Taliansko, C-207/96, Zb. s. I-6869, bod 18, a z 15. januára 2002, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 12).
- 28 V predmetnom prípade v bode 16 odôvodneného stanoviska, ako aj v bode 13 výzvy Komisia tvrdí, že sled udalostí od rozhodnutia mestského zastupiteľstva v Mödlingu,

ktorým bolo spoločnosti Abfall udelené výhradné poverenie nakladať s komunálnym odpadom tohto mesta, až do prevodu 49 % obchodného podielu v tejto spoločnosti na spoločnosť Saubermacher, svedčí o tom, že obdobie, počas ktorého bola spoločnosť Abfall vo výlučnom vlastníctve mesta Mödling, bolo v skutočnosti iba prechodnou fázou vedúcou k prevzatiu účasti v tejto spoločnosti súkromnou spoločnosťou. Komisia teda v priebehu konania pred podaním žaloby jasne poukázala na to, že odmieta tvrdenie mesta Mödling založené na existencii troch rôznych úkonov.

- 29 Komisia teda koherentne a podrobne vysvetlila dôvody, pre ktoré sa, vychádzajúc z toho, že ustanovenia smernice 92/50 sa vzťahujú na predmetný prípad, nemôže uzavretie zmluvy o výhradnom poverení spoločnosti Abfall zberom a spracovaním odpadu mesta Mödling považovať za interný úkon a malo byť predmetom postupu verejného obstarávania.
- 30 Za týchto okolností je nutné konštatovať, že predmet žaloby bol jasne vymedzený a námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla rakúska vláda, treba zamietnuť.

O veci samej

- 31 V tejto žalobe Komisia rakúskym orgánom v podstate vytýka, že umožnili, aby mesto bez vykonania postupu verejného obstarávania podľa smernice 92/50 rozhodlo o uzavretí verejnej zmluvy na poskytnutie služieb so spoločnosťou, ktorá z právneho hľadiska nie je tou istou osobou ako tento územný samosprávny celok a ktorej 49 % základného imania vlastní súkromná spoločnosť.

- 32 Na úvod treba konštatovať, že podmienky uplatnenia tejto smernice boli v predmetnom prípade splnené. Mesto Mödling sa totiž ako územný samosprávny celok považuje za „verejného obstarávateľa“ podľa článku 1 písm. b) smernice 92/50, ktorý uzavrel odplatnú zmluvu so spoločnosťou Abfall, ktorá je „poskytovateľom služieb“ v zmysle článku 1 písm. c) tej istej smernice. Služby týkajúce sa zberu a spracovania odpadu sú službami v zmysle článku 8 a prílohy I A tejto smernice. Navyše podľa zistení Komisie, ktoré rakúska vláda nespochybnila, bola v predmetnom prípade prekročená prahová cena stanovená v článku 7 ods. 1 smernice 92/50 v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/52/ES z 13. októbra 1997 (Ú. v. ES L 328, s. 1; Mim. vyd. 06/003, s. 3).
- 33 Uzavretie zmluvy na poskytovanie uvedených služieb sa teda mohlo v zmysle článku 8 smernice 92/50 uskutočniť len pri dodržaní pravidiel zakotvených v hlavách III až VI tejto smernice, najmä v jej článkoch 11 a 15 ods. 2. V zmysle posledného uvedeného ustanovenia mal verejný obstarávateľ povinnosť uverejniť oznam o vyhlásení verejného obstarávania.
- 34 V zmysle judikatúry Súdneho dvora však nie je vyhlásenie verejného obstarávania povinné, aj keď druhá zmluvná strana nie je z právneho hľadiska tou istou osobou ako verejný obstarávateľ, za predpokladu, že verejný orgán, ktorý je verejným obstarávateľom, má nad dotknutým iným subjektom obdobnú kontrolu ako nad vlastnými organizačnými útvarmi a zároveň tento subjekt vykonáva podstatnú časť svojej činnosti s verejným orgánom alebo verejnými orgánmi, ktoré ho vlastnia (rozsudky Teckal, už citovaný, bod 50, a z 11. januára 2005, Stadt Halle a RPL Lochau, C-26/03, Zb. s. I-1, bod 49).
- 35 Rakúska vláda tvrdí, že taká bola situácia v predmetnej veci, takže nebolo namieste uplatniť postupy verejného obstarávania služieb stanovené v smernici 92/50.

- 36 Uvedená vláda po prvé tvrdí, že uzavretie zmluvy o zneškodňovaní odpadu so spoločnosťou Abfall, ku ktorému došlo v čase, keď bola táto spoločnosť ešte vo výlučnom vlastníctve mesta Mödling, nemala za cieľ vytvorenie vzťahu medzi právne samostatnými subjektmi, keďže tento územný samosprávny celok mohol mať nad spoločnosťou Abfall obdobnú kontrolu ako nad svojimi organizačnými útvarmi. Táto zmluva teda nepatrila do rozsahu pôsobnosti smernice 92/50 a mesto Mödling nemalo povinnosť vyhlásiť verejné obstarávanie.
- 37 Toto tvrdenie neobstojí.
- 38 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť otázku, či skutočnosť, že mesto Mödling bolo v čase prijatia rozhodnutia o tom, s kým bude uzavretá verejná zmluva na poskytovanie služieb, výlučným vlastníkom spoločnosti Abfall, postačovala na to, aby sa preukázalo, že tento územný samosprávny celok mal nad spoločnosťou Abfall obdobnú kontrolu ako nad svojimi organizačnými útvarmi, treba zdôrazniť, že v predmetnej veci rozhodným dátumom pre posúdenie, či sa mali uplatniť ustanovenia smernice 92/50, nie je skutočný dátum rozhodnutia o uzavretí predmetnej verejnej zmluvy. Je síce pravda, že v záujme právnej istoty je v zásade vhodné posudzovať prípadnú povinnosť verejného obstarávateľa vyhlásiť verejné obstarávanie vzhľadom na podmienky existujúce v čase uzavretia verejnej zmluvy, osobitné okolnosti predmetnej veci však vyžadujú zohľadniť udalosti, ktoré nastali neskôr.
- 39 Je potrebné pripomenúť, že prevod 49 % obchodného podielu v spoločnosti Abfall sa uskutočnil dva týždne potom, ako táto spoločnosť získala na dobu neurčitú výhradné poverenie na zber a spracovanie odpadu mesta Mödling. Navyše spoločnosť Abfall začala vykonávať činnosť, až keď spoločnosť Saubermacher prevzala časť obchodného podielu.

- 40 Skutočnosťou teda zostáva, že na základe umelo vytvorenej konštrukcie zahŕňajúcej viacero odlišných etáp, a síce založenie spoločnosti Abfall, uzavretie zmluvy o zneškodňovaní odpadu s touto spoločnosťou a prevod 49 % obchodného podielu v tejto spoločnosti na spoločnosť Saubermacher, bolo rozhodnuté o uzavretí verejnej zmluvy na poskytovanie služieb so spoločnosťou so zmiešaným vlastníctvom, ktorej 49 % vlastní súkromná spoločnosť.
- 41 Rozhodnutie o tom, s kým bude uzavretá zmluva, preto treba preskúmať so zreteľom na tieto fázy ako celok, ako aj so zreteľom na ich účel, a nielen čisto podľa ich chronologického sledu, ako navrhuje rakúska vláda.
- 42 Keby sme preskúmali rozhodnutie o uzavretí verejnej zmluvy výlučne z hľadiska situácie v čase, keď bolo prijaté, bez zohľadnenia účinkov prevodu 49 % obchodného podielu v spoločnosti Abfall na spoločnosť Saubermacher, ku ktorému došlo vo veľmi krátkom časovom odstupe, čo navrhuje rakúska vláda, poškodilo by to potrebný účinok smernice 92/50. Dosiahnutie cieľa, ktorý táto smernica sleduje, a síce voľného pohybu služieb a otvorenia sa neskreslenej hospodárskej súťaži vo všetkých členských štátoch, by bolo ohrozené, ak by verejní obstarávatelia mohli vykonávať operácie s cieľom zastrieť uzavretie verejných zmlúv na poskytovanie služieb so spoločnosťami so zmiešaným vlastníctvom.
- 43 Rakúska vláda po druhé tvrdí, že aj po prevode 49 % obchodného podielu v spoločnosti Abfall na spoločnosť Saubermacher si mesto Mödling zachovalo rovnakú kontrolu, akú má nad vlastnými organizačnými útvarmi. Táto okolnosť ho vo svetle už citovaného rozsudku Teckal zbavovala povinnosti vyhlásiť verejné obstarávanie, keďže uzavretie zmluvy o zneškodňovaní odpadu bolo interným úkonom.

- 44 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v predmetnom prípade bola sporná zmluva o poskytovaní služieb, ktoré patria do vecnej pôsobnosti smernice 92/50, uzavretá ako odplatná zmluva medzi verejným obstarávateľom a spoločnosťou súkromného práva, ktorá z právneho hľadiska nie je tou istou osobou ako verejný obstarávateľ a na ktorej imaní má verejný obstarávateľ väčšinový podiel.
- 45 V už citovanom rozsudku Stadt Halle a RPL Lochau už Súdny dvor preskúmal otázku, či je za takých okolností verejný obstarávateľ povinný uplatniť postupy verejného obstarávania stanovené v smernici 92/50 len z toho dôvodu, že na imaní spoločnosti, ktorá je druhou zmluvnou stranou, má majetkovú účasť, hoci len menšinová, súkromná spoločnosť.
- 46 Súdny dvor rozhodol, že účasť súkromnej spoločnosti, hoci len menšinová, na imaní spoločnosti, v ktorej má účasť aj dotknutý verejný obstarávateľ, v každom prípade vylučuje možnosť verejného obstarávateľa mať nad touto spoločnosťou obdobnú kontrolu ako nad vlastnými organizačnými útvarmi (rozsudok Stadt Halle a RPL Lochau, už citovaný, bod 49).
- 47 Vzťah medzi verejným orgánom, ktorý je verejným obstarávateľom, a jeho vlastnými organizačnými útvarmi sa spravuje úvahami a požiadavkami, ktoré sú vlastné sledovaniu cieľov vo verejnom záujme. Naopak, každé umiestnenie súkromného kapitálu do nejakého podniku podlieha úvahám, ktoré sú vlastné súkromným záujmom, a sleduje ciele inej povahy (rozsudok Stadt Halle a RPL Lochau, už citovaný, bod 50).
- 48 Rozhodnutie o uzavretí verejnej zmluvy s podnikom so zmiešaným vlastníctvom bez vyhlásenia verejného obstarávania by poškodzovalo cieľ voľnej a neskreslenej hospodárskej súťaže a zásadu rovnosti zaobchádzania s dotknutými subjektmi,

stanovenú v smernici 92/50, tým, že by takýto postup poskytol súkromnej spoločnosti, ktorá má účasť na imaní takéhoto podniku, výhodu oproti svojim konkurentom (rozsudok Stadt Halle a RPL Lochau, už citovaný, bod 51).

- 49 Súdny dvor rozhodol, že za predpokladu, že verejný obstarávateľ zamýšľa uzavrieť odplatnú zmluvu o poskytovaní služieb, na ktoré sa vzťahuje vecná pôsobnosť smernice 92/50, so spoločnosťou, ktorá z právneho hľadiska nie je tou istou osobou ako verejný obstarávateľ a na ktorej imaní sa verejný obstarávateľ podieľa spolu s jednou alebo viacerými súkromnými spoločnosťami, musia sa vždy uplatniť postupy verejného obstarávania stanovené v tejto smernici (rozsudok Stadt Halle a RPL Lochau, už citovaný, bod 52).

- 50 Vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti treba konštatovať, že Rakúska republika si tým, že zmluva o zneškodňovaní odpadu mesta Mödling bola uzavretá bez dodržania pravidiel postupu a oznamovania podľa článku 8 a článku 11 ods. 1 v spojení s článkom 15 ods. 2 smernice 92/50, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

O trovách

- 51 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' Rakúsku republiku na náhradu trov konania a Rakúska republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rakúska republika si tým, že zmluva o zneškodňovaní odpadu mesta Mödling bola uzavretá bez dodržania pravidiel postupu a oznamovania podľa článku 8 a článku 11 ods. 1 v spojení s článkom 15 ods. 2 smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.**
- 2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy